

foreninger for Landbrugere, der er gaaet ned, nemlig fra ca. 137 000 Kr. til ca. 3 000 Kr., hvilket er en Følge af, at disses Likvidation i alt væsentligt er afsluttet.

Administrationsudgifternes stærke Stigning er et Resultat af den ovenfor under Omtalen af Hypotekbankens eget Regnskab nævnte nye Fordeling af de afholdte samlede Administrationsudgifter.

Restancerne af forfaldne, ikke indbetalte Renter udgør ultimo 1944—45 ca. 150 000 Kr. mod ca. 389 000 Kr. ultimo 1943—44, altsaa en betydelig Nedgang, der forklares ved de i 1944—45 afsluttede Likvidationer af Driftslaane foreninger for Landbrugere, for hvilke Renterestancerne, der ultimo 1943—44 udgjorde ca. 262 000 Kr., nu ultimo 1944—45 kun udgør ca. 47 000 Kr. De samlede Restancer er pr. 1. September 1945 nedbragt til ca. 105 000 Kr.; ca. Halvdelen heraf hidrører fra de af Laanekassen for Sønderjylland administrerede sønderjyske Akkordlaan og kan i indeværende Aar ventes tilskrevet Laanenes Hovedstol og dermed at ville udgaa som Restance.

Antallet af Udlaan, der i 1943—44 gik ned fra ca. 8 100 til 6 800, er i 1944—45 gaaet yderligere ned, nemlig til ca. 5 500, og Statusbalancen er i samme Tidsrum faldet fra ca. 24,6 til ca. 19,2 Mill. Kr., og det kan saaledes forudses, at Fondens Virksomhed i Løbet af ganske faa Aar vil blive af yderst begrænset Omfang.

Som omtalt i forrige Aars Revisionsberetning er Fondens Beholdning af Aktier i A/S Briketfabriken „Kaa“ i 1943—44 steget fra 250 000 Kr. til 625 000 Kr., altsaa en Forøgelse paa 375 000 Kr. Heraf hidrører 235 000 Kr. fra Omskrivning til Aktier af en tilsvarende Del af Fondens pantsikrede Tilgodehavende hos Selskabet, medens 140 000 Kr. hidrører fra det af Fonden ydede Byggelaan ved Genopførelsen af en nedbrændt Fabriksbygning, idet der for dette Beløb blev udstedt Aktier til Fonden.

Da Raadet maa være af den Opfattelse, at der til saadanne ekstraordinære Dispositioner kræves Tilslutning af Bevillingsmyndighederne, har man rejst Spørgsmaalet herom, og det blev herved fra Fondens Side gjort gældende, at Fondens Bestyrelse maa formene og altid har forment at være berettiget til at disponere over de af Fonden ydede Laan, uden at der hertil kræves Tilslutning fra Bevillingsmyndighederne.

Dette kan efter Raadets Mening kun gælde ganske normale Dispositioner, hvorimod en saa ekstraordinær Disposition som den foreliggende efter Raadets Opfattelse maa falde uden for Fondens almindelige Beføjelser, og man har herefter forelagt Sagen for Finansministeriet, der i sit Svar af 27. November 1944 oplyste, at Dispositionen havde været drøftet med Ministeriet, og at det af Folketingets Finansudvalg nedsatte Underudvalg til Behandling af Sager vedrørende „Kaa“ var orienteret om Sagen.

Paa Raadets fornyede Forespørgsel, om Ministeriet ved den nævnte Drøttelse har godkendt Dispositionen, der bl. a. vil medføre skattemæssige Bespareser for Selskabet og saaledes synes at komme i Modstrid med Statens fiskale Interesser, svarede Ministeriet, at det maatte henholde sig til sin Udtalelse af 27. November 1944.

Raadet har herefter ikke ment at kunne foretage videre i Sagen.

Af de af Raadet i øvrigt behandlede Sager finder man Anledning til at fremdrage en enkelt vedrørende Inkassationen af forskellige Fordringer i Forbindelse med Likvidationen af Driftslaane foreninger i Sønderjylland.

Behandlingen af de paagældende Sager skete under Medvirken af en af Erhvervenes Laanefond valgt Tillidsmand, der i Forbindelse med Likvidatorerne havde en ret vidtgaaende Beføjelse til uden Fondens Medvirken at tage Stilling til de af Debitorerne fremsatte Afviklingstilbud.

Da det imidlertid viste sig, at den paagældende Tillidsmand efter Aftale med Fonden tillige fungerede som Inkassator for denne og paa dennes Vegne modtog og laa inde med Indbetalinger fra Likvidatorerne, gjorde Revisionskontoret Udsættelse